

Column Marja Moors

Ik ben toch een goede moeder ?

Agnes, een stoere 50 jarige gescheiden vrouw, moeder van twee volwassen kinderen, komt hooggehakt mijn praktijkruimte binnen en zakt zuchtend in haar stoel. Ze is een taaie, heeft veel meegemaakt maar krabbelt altijd weer overeind. Nu en dan heeft ze daar een helpende hand bij nodig zoals vandaag.

Ze vertelt tijdens haar huwelijk veel over ontmoetingen met andere mannen gedroomd te hebben. Dit waren prettige emotionele herenigingen met steeds andere mannelijke verschijningen. Het huwelijk had haar niet het gehoopte geluk gebracht, behalve dan het geluk van de kinderen, die betekenen alles voor haar. Verder was ze zichzelf in haar huwelijk naar eigen zeggen volkomen kwijt geraakt.

We spraken over de mogelijkheid dat ze in die moeilijke jaren 's nachts in diverse gedaanten haar animus ontmoette. Volgens Jung, ooit leerling van Freud maar hem voorbij gegroeid tot de grote meester van de archetypen en het onbewuste, huist in iedereen namelijk de energie van het andere geslacht. Het heterosexuele huwelijk bestaat zo uit vier deelnemers; de man, de vrouw, het vrouwelijke (de anima) in de man en het mannelijke (de animus) in de vrouw. De mannelijke energie in de vrouw helpt haar onder andere om logisch te denken en daadkrachtig te zijn. Toen Agnes een aantal jaren geleden ontdekte dat haar echtgenoot vreemd ging en daar het hele huwelijk door een gewoonte van had gemaakt, heeft ze de scheiding ingezet. Blijkbaar was haar gezonde animus in die fase voldoende geïntegreerd om uit de ziekmakende relatie te stappen.

Cliënte heeft ondertussen met succes een eigen leven opgebouwd. Regelmatig is ze echter zo somber is dat ze haar bed dagenlang niet uitkomt. Als ze een foto van zichzelf uit de periode van haar huwelijk laat zien heeft ze alleen maar commentaar. Ik zie een lief, zachtzaam en wat verlegen gezicht. Cliënte haat dat stuk en zet daarmee de traditie van haar moeder voort die in de herinnering van cliënte alleen negatief kon zijn. Ik vraag cliënte thuis een bladzijde vol te schrijven met een eerbetoon aan de vrouw die ze tijdens haar huwelijk was. Daarnaast krijgt ze de opdracht zichzelf iedere ochtend vriendelijk in de spiegel te begroeten.

'Vanochtend', vertelt cliënte aan het begin van de volgende sessie, 'snapte ik opeens een repeterende droom die ik jarenlang heb gehad'. *Ik droomde dan over een prachtige baby met een roze mutsje. In de droom verwaarloos ik het kind, ik haal het niet uit het bedje, geef het geen eten.* Lange tijd is ze onrustig geweest door deze beelden. 'Ik ben toch een goede moeder?'

'Nu zie ik dat ik zelf die baby met dat mutsje ben' zegt ze. 'Ik zorgde niet goed voor het hulpeloze binnen mezelf. Ik haalde mezelf in de weekenden vaak niet uit bed, gaf mezelf geen eten en snauwde mezelf af'. Agnes huilt, haar gezicht ontspant en laat de zachtvaardige trekken van de zo gehate foto zien. Uiteindelijk heeft de mooie baby uit haar dromen het dus voor elkaar. Na jaren is het met liefdevolle aandacht uit de wieg gehaald. Ontroerd lopen cliënte, haar animus en het herontdekte kind de deur uit.